

မိုးစက်

နိုင်ငံတကာ ရသဝတ္ထုတိုများ

ဧရာဝတီသမီးပျို၏ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုများ
(၁)

ကျွန်တော်သည်

နိုင်ငံရပ်ခြားဝတ္ထုတိုများ

ဘာသာပြန်ဖော်ပြပေးသော မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများအား တခုတ်တရ ရှာဖွေဖတ်ရှုနေရာ တချို့ဝတ္ထုတိုများမှာ မှတ်မှတ်ရရကို စွဲမိရွှေ့ဘဝင် ဖြစ်နေပါသည်။ ။ ၂၀ ရာစု စစ်ကြိုခေတ်၊ ထိုမှ စစ်ပြီးခေတ်၊ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦး၊ ထိုမှ တစ်ဖန် ၂၀ ရာစုနှောင်းပိုင်းမှ ယနေ့ထိ ဖတ်ရှုခံစားရင်း စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိနေပါသည်။ ။

မြန်မာစာရေးဆရာကြီးများ သည် နိုင်ငံရပ်ခြားဝတ္ထုတိုများကို ဘာသာပြန်ဆို၍ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ စာစောင် များ တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးခဲ့ကြသည်။ ။ သူရိယ၊ ဂန္ထလောက၊ ကြီးပွားရေး၊ တာရာ၊ ပဒေသာ၊ ရှုမဝ၊ သွေးသောက်၊ ကြေးမုံ၊ ကလောင်စုံ၊ တိုင်းရင်းမေ၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်းနှင့် ဂျာနယ်များ တွင် စစ်ကြိုခေတ်၊ စစ်ပြီးခေတ်၊ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦးကာလမှာ ပင် လစဉ်ပုံမှန် ပြန်ဆိုရေးသားနေခဲ့ကြသည်။ ။ ရွှေဥဒေါင်း၊ လူထုဒေါ်အမာ၊ တက်တိုး၊ အောင်မြင်(တင့်တယ်)၊ ဒဂုန်တာရာ၊ ကျော်အောင်၊ ခင်သော်တာ၊ မိုးဝေ၊ မြသန်း(တင့်)၊ မောင်ထင်၊ ဇော်ဂျီ၊ ဗန်းမော်တင်အောင်၊ တက္ကသိုလ်နေဝင်း၊ ဂုဏ်ဝင်း၊ မောင်နေဝင်း၊ ညွန့်ကြူး၊ အောင်စိုး၊ နတ်နွယ်အစရှိသော စာရေးဆရာကြီးများ ၏ ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုများ သည် (နောင်) မှတ်မှတ်ရရ လုံးချင်းစာအုပ်များ အထိဖြစ် လာပြီး

ထင်ရှားအောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာစာပေလောကတွင် ဘာသာပြန်စာပေလက်ရာများ ဖြစ်တည်ကျော်ကြားခဲ့ရာ “အဂ္ဂါအယ်လင်ပိုး၊ အိုဟင်နရီ၊ ဟဲမင်းဝေး၊ ဂျက်လန်ဒန်၊ ဂျွန်စတိုင်းဘတ်၊ ပါးလ်အက်စ်ဘတ်” အစရှိသော အမေရိကန်ဝတ္ထုတိုများ ၊ “မိုပါစွန်၊ အဖွန်ဒူဒေး၊ ဆာ့ထ်၊ ကမူး၊ အေလိန်ရိုဂရီးလီရေး” အစရှိသော ပြင်သစ်ဝတ္ထုတိုများ ၊ “ချားလ်ဒစ်ကင်၊ ဆမ္မားဆက်မွန်၊ အေဂျေ ကရိုနင်၊ ဒီ-အိတ်ချ်လောရင့်၊ ဆာကီ၊ ဂျိမ်းဂျွိုက်စ်၊ အို-ဖလာဟာတီ” အစရှိသော အင်္ဂလိပ်၊ အိုင်းရစ်ဝတ္ထုတိုများ ၊ “ဟာမန်းဟက်စ်၊ သောမတ်မန်း၊ ဗားတောဗရက်၊ ဟိုင်းရစ်ဘိုး” အစရှိသော အီတလီဝတ္ထုတိုများ ၊ “ပွတ်ရှကင်၊ ချက်ကော့ဗ်၊ ဒေါ်တိုယက်စကီး၊ တော်လ်စတိုင်း၊ ဂေါ်ကီ၊ ဇိုချင်ကို၊ ပေါ့စ်တိုစကီး၊ မစ်ခေးရှိုလိုကော့ဗ်” အစရှိသော ရုရှားဝတ္ထုတိုများ ၊ “တဂိုး၊ အာနန်၊ နရယန်း၊ ခူးရှဝါဆင့်ချ်” အစရှိသော အိန္ဒိယဝတ္ထုတိုများ ၊ “လူရွန်း၊ ကူမိုးကြိုး၊ လောရှည်၊ ဟိုဂျန်း” အစရှိသော တရုတ်ဝတ္ထုတိုများ ၊ “မစ်ရှီးမား၊ ကဝဘတ၊ တာနီဇာကီ” အစရှိသော ဂျပန်ဝတ္ထုတိုများ သည် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ကြားဝယ် မှတ်မှတ်ရရ ဖတ်ရှုသိမြင်ခဲ့ကြပါသည်။ ။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာစာရေးဆရာကြီးများကြောင့် ကမ္ဘာ့ဝတ္ထုတိုများ သည် မြန်မာစာပေဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ထည့်ဝါဝံ့ကြွားစွာ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ ။ မောင်ထင်၏ “ကမ္ဘာ့ဝတ္ထုတိုများ”၊ ဇော်ဂျီ၏ “နင်လားဟဲ့ ချစ်ဒုက္ခနှင့် နီဗဲလ်ဆုရဝတ္ထုတိုများ”၊ ဒဂုန်တာရာ၏ “မူးယစ်စေသော နွေဦးညများ”၊ ကျိုက်မရောဦးသွင်၏ “ဆမ္မားဆက်မွန် ဝတ္ထုတိုများ”၊ မြသန်းတင့်၏ “နှစ်ဆယ်ရာစု နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတိုများ”၊ ညွန့်ကြူး၏ “ဖန်မီးအိမ်

နန်းချည်ကျွမ်းအောင်နှင့်”၊ ကျော်အောင်၏
“ချက်ကော့ဗ်ဝတ္ထုတိုများ ”၊ ရွှေဥဒေါင်း၏ “ရှိတ်စပီးယားဝတ္ထုတိုများ ”၊
စာရေးဆရာများ ၏ “မြေနှင့် နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတိုများ ”၊
“ဂျိမ်းဂျွိုက်စ်ဝတ္ထုတိုများ ”၊ “ကောဘရီယယ် ဂါစီယာမားဂွပ်စ်
ဝတ္ထုတိုများ ”.....စသဖြင့် ။ ။

(၂)

နိုင်ငံရပ်ခြားဝတ္ထုတိုများ ပြန်ဆိုတင်ဆက်ရာတွင်
အမျိုးသားစာရေးဆရာများကြားဝယ် အမျိုးသမီး စာရေးဆရာများ
တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စသာ ပါဝင်ခဲ့ကြပါသည် ။ ၂၀ ရာစုနှစ်
(၅၀)ပိုင်းလောက်တွင် မူ အနည်းအကျဉ်း ပါဝင်လာခဲ့ကြသည် ။
လူထုဒေါ်အမာ၊ ကြည်အေး၊ ခင်သော်တာ၊ မေယု၊ ခင်မျိုးချစ်
အစရှိသော စာရေးဆရာမများ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကားလာခဲ့ကြသည် ။
ကြီးပွားရေး၊ တာရာ၊ သွေးသောက်၊ မြဝတီ၊ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းများမှ
ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုပိုင်ရှင်များ ဖြစ်သည် ။

နှစ် ၆၀၊ နှစ် ၇၀ ပိုင်းများ တွင် မူ နည်းပါးရှားပါးစွာ တစ်ယောက်စ
နှစ်ယောက်စသာ ထွက်ပေါ်လာပါသည် ။ နှစ် ၉၀ ပိုင်းကျမှ
အနည်းအကျဉ်း ထွက်ပေါ်လာပါသည် ။ ခိုင်လင်းမော်(မန်းတက္ကသိုလ်)၊
ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်၊ မမြင့်ခိုင်၊ ဂျူး၊ နတ်မောက် အနီချို၊ ဝင့်ပြုံးမြင့်၊
မြသဉ္ဇာလီနွယ်၊ မိုးစက် စသဖြင့် ဘာသာပြန်စာရေးဆရာမများ ၏
နိုင်ငံရပ်ခြားဝတ္ထုတိုများ တွေ့မြင်ဖတ်ရှုလာရသည် ။ ထူးခြားသည် မှာ
အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ နိုက်ဂျီးရီးယား၊ ကိုရီးယား၊
ယူဂန္ဓာနိုင်ငံများမှ ခေတ်ဟောင်းခေတ်သစ် ဝတ္ထုတိုများ

ပြန်ဆိုရေးသားနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

လူကြီးလူငယ် စာရေးဆရာမများ ဖြစ်ရာ ၂၀ ရာစုနှောင်းပိုင်း နိုင်ငံတကာ ဝတ္ထုတိုဘာသာပြန်များ ပြန်ဆိုရာ၌ ရှေးအထက်က စာရေးဆရာကြီးများ ကြွင်းကျန်ထားရစ်ခဲ့သော မော်ဒန်၊ သိစိတ်အလျဉ်၊ ဖြစ်တည်မှုနှင့် မယ်နီမယ်လစ် ဝတ္ထုတိုများကို သီးသန့်ရွေးချယ် ပြန်ဆိုနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထိုအထဲတွင် “မိုးစက်”ဆိုသော ဘာသာပြန်ဆရာမလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ။ “မိုးစက်”သည် International မဂ္ဂဇင်းစင်မြင့်တွင် စတင်တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရသော ဘာသာပြန်မျိုးဆက်သစ် ကလောင်ရှင်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၂၀ ရာစု မော်ဒန်၊ ပို့စ်မော်ဒန် စာရေးဆရာကြီး ဂျိမ်းဂျွိုက်စ် (James Joyce) ၏ “ကြေကွဲဖွယ်ဖြစ်ရပ်” (A Painful Case) ဝတ္ထုတို၊ ၂၀ ရာစု နိုဗဲလ်ဆုနှင့် လွဲလွဲနေသော စာရေးဆရာကြီး “ဂရေဟမ်ဂရင်း”(Graham Green) ၏ “ဆိုးလှတဲ့ ကံကြမ္မာ” (A Shocking Accident) ဝတ္ထုတို၊ နိုဗဲလ်ဆုရ စာရေးဆရာကြီး “နာဂွတ်မားဖုခ်” (Naguib Mahfouz) ၏ “နေ့တစ်ဝက်” (Half a day) ဝတ္ထုတို၊ သိစိတ်အလျဉ် စာရေးဆရာမကြီး “ဗာဂျီးနီးယားဝုလ်ဖ်” (Virginia Woolf) ၏ “အမွေ” (The Legacy) အစရှိသော ကမ္ဘာကျော်ဝတ္ထုတိုများကို ရဲဝံ့စွာပြန်ဆိုထားသော သူမ၏ ဘာသာပြန်လက်ရာများကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှုရင်း၊ ခိုင်လင်းမော်(မန်းတက္ကသိုလ်) မြသဉ္ဇာလီနွယ်တို့ ၏ ဘာသာပြန်လက်ရာများကဲ့သို့ ဆီလျော်စွာ ပြန်ဆိုထားသော မြန်မာစကားပြေများကိုပင် သတိရနေမိပါသည်။ ။

“မိုးစက်”သည် အခြားအခြားသော ယူဂန္ဓာဝတ္ထုတို [“ပီတာနဇရက်”

(Peter Nazareth) ၏ “ငွေမက်သူ”]၊ ရုရှားဝတ္ထုတို
 [“အန်တွန်ချက်ကော့ဗ်” (Anton Chekhov) ၏ “သောကရင်မှာ ” (The
 Lament)]၊ အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုတို [ဆမ္မားဆက်မွန် (W.Somerset Maugham)
 ၏ “မေဘယ်လ်” (Mabel)]၊ [ပက်ထရစ်ရှာဟိုက်စမစ် (Patrica
 Highsmith) ၏ “ခမ်းနားသော သားကောင်” (Biggest Prey)]၊
 အမေရိကန်ဝတ္ထုတို [အိုဟင်နရီ (O'Henry) ၏ “ကေတီမရှိတဲ့ ဘဝ”
 (Life without Katy)]၊ [ဖေးဝဲဒန် (Fay Weldon) ၏
 “ကံစီမံရာလမ်းတွေမှာ ” (Horrors of the Road)]နှင့် [အီးဒီ လင်ဒရီ
 (E.D. Landry) ၏ “အဖေနှင့် အတူ စားရသော မနက်စာ” (Breakfast
 with Dad)] များကိုလည်း တခုတ်တရ ပြန်ဆိုခဲ့ပါသည် ။
 ခေတ်သစ်ခေတ်ဟောင်း နိုင်ငံရပ်ခြားဝတ္ထုတိုများကို
 မြန်မာစာပေလောကသို့ ပေါင်းကူးတံတားထိုးကာ ယဉ်ကျေးမှုများ
 ဖလှယ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

(၃)

မိုးစက်ပြန်ဆိုသော “ဂျိမ်းဂျိုက်စ်” ဝတ္ထုတို
 “ကြေကွဲဖွယ်ဖြစ်ရပ်”တွင် ဒဗ္ဗလင်မြို့သား
 တစ်ကိုယ်တော်နေနေသူသည် ဂီတပွဲတစ်ပွဲ၌
 အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးနှင့် တွေ့ဆုံပြီး (၄)နှစ်အကြာတွင် ခွဲခွာခဲ့၍
 ယင်းအမျိုးသမီးသည် ရထားတိုက်၍ သေဆုံးသွားရာ အတိတ်၏
 အရိပ်များ တွေ့ကြုံခံစားနေရပုံဇာတ်လမ်းကို ထိရောက်စွာ ဖတ်ရှုရပါသည် ။

He had neither companions nor friends, Church nor creed. He
 lived his spiritual life without any communion with others.

“သူ့ မှာ အပေါင်းအဖော်လည်း မရှိ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းလည်း မရှိဘူး၊ ဘာသာတရားနှင့် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုလည်း နုတ္တိ၊ တခြားသူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုမလုပ်ဘဲ သူ့ရဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘဝမှာ ပဲ သူနေနေတာ”

အထက်ပါ ဘာသာပြန်ဆိုရေးသားချက်မှာ ပင် ပြေပြစ်လှပစွာ ပြန်ဆိုထားကြောင်း သတိထားမိပါသည်။ တခြားဝတ္ထုတိုများမှာ လည်း ထို့အတူ ပြန်ဆိုထားသည်။ ။ “နာဂွတ်မားဖုန်”၏ “နေ့တစ်ဝက်” ဝတ္ထုတိုတွင် အဖေက သားကိုကျောင်းပို့ပြီး သားက ကျောင်းအလွတ်အိမ်အပြန် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းကားချပ်များမှာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ဖတ်ရှုရသည်။ ။ “ပီတာနဇရက်”၏ “ငွေမက်သူ”ဝတ္ထုတိုတွင် လောကနှင့် လူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များကြောင့် ဇာတ်လမ်းအနှေး၊ အရေးအသားအသွက်နှင့် ပြန်ဖတ်ရသည်။ ။ “လူတွေကို သူဘယ်တော့မှ မယုံတော့ဘူး၊ လူတွေဟာ ငွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် စိတ်မချရဘူး၊ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ဝတ်စားပြီး မြင်နေကျ သူ့လက်စွဲတော်ထီးကြီးနဲ့ အပွန်းမြို့တစ်ဝိုက်မှာ လျှောက်သွားနေတဲ့ သူ့ကို မြင်တွေ့နိုင်တယ်” ဆိုသော မြန်မာစာဖတ်သူ မျက်လုံးထဲ တန်းဝင်လာအောင် ပြန်ဆိုထားပုံကို သတိပြုမိသည်။ ။

ခေတ်ဟောင်းဝတ္ထုတိုဆရာကြီးများ ဖြစ်သော “အိုဟင်နရီ”၏ “ကေတီမရှိတဲ့ ဘဝ”ဝတ္ထုတိုတွင် “အိုဟင်နရီ” အလှည့်ကလေးဟု ဆိုရသည့် ဝတ္ထုတိုတွင် ဇနီးမယား ခရီးသွားမည်ပြောပြီး ချက်ချင်းပြန်လာပုံ ဇာတ်လမ်းမှာ လည်း အကြိုက်တွေ့သည်။ ။ ပြန်ဆိုထားသည် ကို ကြိုက်မိပါသည်။ ။

near John's right hand stood a chair. Katy's blue dress was on the back of the chair. The cloth still held something of the shape of her body.

“ရွှန်ရဲ့ ညာဘက်မှာ ကုလားထိုင်တစ်လုံး ရှိပါတယ်။ ကေတီရဲ့ အပြာရောင်ဝတ်စုံက ကုလားထိုင်နောက်မှီပေါ်မှာ ပါ။ အင်္ကျီက သူမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာပုံစံအတိုင်း ရှိနေဆဲပါပဲ”

အခြားချက်ကော့ဗ်၏ “သောကရင်မှာ” ဝတ္ထုတိုနှင့် ဆမ္ဘာဆက်မွန်၏ “မေဘယ်လ်” ဝတ္ထုတိုများ သည် စာဖတ်သူအကြိုက်တွေ့မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဝတ္ထုတိုအကျော်အမော်များ ၏ လက်ရာများ ဖြစ်သည်။ ။ ရှိသေးသည်။ ။ ဂရေဟမ်ဂရင်း၏ “ဆိုးလှတဲ့ ကံကြမ္မာ”၊ ဗာဂျီးနီးယားဂုဗ်၏ “အမွေ”၊ မေဗီဗင်ချီ၏ “ဥယျာဉ်ပွဲ”၊ အီးဒီလင်ဒရီ၏ “အဖေနှင့်အတူစားရသော မနက်စာ”၊ ဖေးဝဲလ်ဒန်၏ “ကံ စီ မံ ရာ လ မ်း တွေ မှာ” နှင့် ပက်ထရစ်ရှာဟိုက်စမစ်၏ “ခမ်းနားသောသားကောင်” ဝတ္ထုတိုများ သည် လည်း သူ့ဇာတ်လမ်းနှင့် သူအကြိုက်တွေ့စရာများ ရှိပါသည်။ ။

စင်စစ် အမျိုးသမီးစာရေးဆရာတစ်ဦး၏ ခေတ်ဟောင်းခေတ်သစ် နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတိုများကို လိုက်လျောညီထွေသော မြန်မာစကားပြေများ ဖြင့် ကြိုးစားရဲဝံ့စွာ ပြန်ဆိုရေးသားထားသော ယင်းဝတ္ထုတိုများ သည် မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများ (International လုံမလေး၊ ရနံ့သစ်၊ လှိုင်းသစ် မဂ္ဂဇင်းများ) မှ တစ်ဆင့် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ် ဆက်လက်ရှင်သန်တည်ရှိလာသောအခါ မြန်မာစာပေဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ဧရာဝတီသမီးပျို့၏ စာပေလက်ရာ ရတနာတစ်ပါးအဖြစ် ဆက်လက်ရောက်ရှိသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

လေးကိုတင်

ဒီဇင်ဘာလ(၁၆)ရက်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။

* * *

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် ငယ်စဉ်က “ဘာသာပြန်စာပေ”ဆိုသည်ကို မခံစားတတ်၊ နီးစပ်မှုမရှိခဲ့သူဖြစ်သည် ။ စာဖတ်ဝါသနာပါပြီး (၁၀)တန်းအောင်၊ ထိုမှ အင်္ဂလိပ်စာအထူးပြုယူခဲ့ပြီး စာအစုံဖတ်ဖြစ်လာသောအခါ ဘာသာပြန်စာပေနှင့် ထိတွေ့မှုရှိလာခဲ့သည် ။ ဆရာမြသန်းတင့်၊ ဆရာပါရဂူတို့ ၏ ဘာသာပြန်များကို နှစ်ခြိုက်စွဲလမ်းခဲ့ရသည် ။ နောက်.....ဆရာမောင်ပေါ်ထွန်း၊ ဆရာတင်မောင်မြင့်၊ ဆရာနတ်နွယ်.....စသူတို့ ။

* * *

စာပေမျိုးရိုးမရှိခဲ့သော်လည်း ၁၉၉၉ တွင် The Light of English မဂ္ဂဇင်း၌ ကိုယ်တိုင်ရေး ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ဘာသာပြန်ပြီး ဘာသာပြန်လောကသို့ စတင်ခြေလှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ တက္ကသိုလ်တက်စဉ် အထူးပြုယူခဲ့သော ဘာသာတွဲကလည်း မိမိကို အနုစာပေ (literature) နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စေခဲ့သည် ။ ဂန္ထဝင်ရှိတ်စဝီးယားမှ သည် ဂျိမ်းဂျွှန်စ်၊ ချက်ကော့ဗ်၊ တီ-အက်စ်-အိလီယော့၊ ဆမ္မားဆက်မွန်၊ ဟဲမင်းဝေး၊ အိုဟင်နရီ စသူ စသူတို့ ၏ လက်ရာများကို ထိတွေ့မြည်းစမ်းခွင့်ရခဲ့သည် ။ အင်္ဂလိပ်စာဂုဏ်ထူးတန်းနှင့် မဟာဝိဇ္ဇာတက်နေစဉ်ကာလများ ၌

လေ့လာခဲ့ရသော အနုစာပေထဲမှ နှစ်သက်ထိရရသည် များကို ပုံဖော်ကြည့်ချင်လာမိသည် ။ ထိုအခါ မြေစမ်းခရမ်းပျိုးအဆင့်၌ ကဗျာအချို့ကို ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ထိုမှ ဝတ္ထုတို၏ သဘောသဘာဝ၊ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်ဆောင်တို့ အနေအထား၊ ဇာတ်အိမ်အခင်းအကျင်း စသည့် အနှစ်သာရတို့ ကို လေ့လာရပြန်သောအခါ ဝတ္ထုတိုဘက်သို့ ဘာသာပြန်ချင်သောစိတ်ဆန္ဒ နိုးကြားလာခဲ့သည် ။

* * *

ပထမဦးဆုံး စ,ဘာသာပြန်ဖြစ်သည် က ဂျိမ်းဂျိုက်စ်၏ A Painful Case (ကြေကွဲဖွယ်ဖြစ်ရပ်)။ ဝတ္ထုက James Joyce ၏ လက်ရာမွန်ကောင်းများ စွာထဲက တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည် ။ သမားရိုးကျ အချစ်ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ဘဲ ခွဲထွက်လာသည့် ဇာတ်လမ်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကြားက “အချစ်”၊ ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦးတို့ ၏ အချစ်အပေါ် မတူသော စိတ်ခံစားမှုကိုဖွဲ့သည် ။ မလှမပ ဇာတ်သိမ်းပေးထားသည် ။ ကြေကွဲခံစားထားသည် ။ အပြီးသတ်၌ ဘာမှ မဟုတ်တော့သော လူ့စိတ်ခံစားမှုသဘောကို လှစ်ဟပြထားသည် ။

ဆိုရလျှင် သည့် နောက်ပိုင်း အင်တာနေရှင်နယ်မဂ္ဂဇင်း၊ လုံမလေး၊ ရနံ့သစ်၊ လှိုင်းသစ်၊ ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်းများ ၌ နိုင်ငံတကာဝတ္ထုတိုများ ဆက်ဘာသာပြန်ခဲ့သည် ။ မိမိတတ်နိုင်သော အားထုတ်မှုဖြင့် ပြန်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ဘာသာပြန်လမ်း၌ မိမိကိုပံ့ပိုးကူညီသော၊ မိမိအရည်အသွေးတက်လာအောင် တွန်းအားပေးသော ဆရာများ ရှိခဲ့သည် ။ မန့်စပ်သေးသော အနုစာပေအယူအဆ၊ သဘောတရားတို့

ကို ဆည်းပူးမေးမြန်းခဲ့ရသော ဆရာသမားများ ရှိခဲ့သည် ။
ဆရာမောင်လင်းယုန်(ရှမ်းပြည်)၊ ဆရာမိုးဟိန်း(သားဂျာနယ်ကျော်)၊
ဆရာဦးဇော်နောင်၊ ဆရာဦးမြင့်ဦး(ဆု-စာပေ) စသူတို့ သည် မိမိ၏
စာပေခရီး၌ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကူညီခဲ့သူများ ပင်။ ဤနေရာမှ
အလေးအမြတ်ဦးညွှတ်ပါ၏။

* * *

နိဂုံးချုပ်ဆိုရလျှင် ဘာသာပြန်ဘက်သို့ တစိုက်မတ်မတ်
လုပ်ချင်သော်လည်း ကိစ္စများ မြောင် လူတို့ ဘောင်၌ မိမိက
ယခုလောလောဆယ် အလုပ်များ သူဖြစ်သည် ။ စိတ်ရှိသလောက်
မရေးနိုင်သေး။ အဆက်မပြတ်သွားအောင်တော့ အားထုတ်နေရသည် ။
အဓိကလုပ်နေသည် က ဘာသာစကားတစ်ခုကို တိတိကျကျ
သင်ကြားဖြန့်ဝေသူ၊ TOEFL, IELTS နိုင်ငံခြားစာမေးပွဲများ အတွက်
အနီးကပ်သင်ကြားပေးသူ Language Instructor ။ တစ်ဖက်မှာ NGO
worker နှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး၊ လူမှုရေး၊
ပညာရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်သူ။ အခြားတစ်ဖက်၌
ဘာသာပြန်ဝန်ဆောင်မှုပေးသူ။ ကျန်တစ်ဖက်၌
အိမ်ရှင်မတာဝန်ယူနေရသူ။ လက်တွဲဖော် (ကိုဆူးသစ်နီ)က
စာပေနယ်မှ စာပေအနုပညာသမားဖြစ်၍ အများကြီး
အထောက်အပံ့ရသည် ကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုရပါ၏။ သို့ဖြစ်ရာ
ပင်ကိုယ်ရေးကဗျာ၊ ရသအက်ဆေး(မြန်မာ+အင်္ဂလိပ်)၊
ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုနှင့် ကဗျာတို့ ကို အခါအားလျော်စွာ
ရေးသားဖြစ်နေသည် ။ ယခု “နိုင်ငံတကာရသဝတ္ထုတိုများ ”
စာအုပ်သည် မိမိကြိုးစားအားထုတ်ထားသော လက်ရာတချို့ကို
စာဖတ်ပရိသတ်ရှေ့မှောက် ပို့လိုက်ခြင်းပင်။ မိမိ၏ အရည်အသွေးကို

ဘာသာပြန်ဆရာကြီးများက ဝေဖန်အကဲဖြတ်ပြီး၊ ဘာသာပြန်စာပေ
စိတ်ဝင်စားသူ လူငယ်မျိုးဆက်သစ်တို့ က အားကျကောင်း
အားကျပါလိမ့်မည်။ မည်သို့ဆိုစေ..... ကိုယ်တိုင်ခံစားငြိတွယ်ခဲ့သော
ကမ္ဘာ့စာပေလက်ရာတို့ ကို စာတစ်အုပ်ဖန်တီးဖြစ်သည့် အပေါ် မိမိက
ကျေနပ်ရမည်သာ။

မိုးစက်

၂-၃-၂၀၁၀

တောင်သူလယ်သမားနေ့

* * *